

jeg vil kun fremhæve den Giendommelighed, at en saa stor Deel af Ministerierne ere midlertidigt besatte, ja, det i den Grad, at endog to af dem trækkes af een Mand, der rigtignok har meget stærk Arbejdsfrast og trækker dobbelt Læs, men som derfor netop ogsaa pleier at være ligesaa villig til at gaae ud, som han er villig til at gaae ind (Hør!). Og dernæst den hele Organisation, ja, der er maaffee dem, der ville sige, at en Organisation af det geheime Statsraad netop er en Heelstatsorganisation. Jeg siger: nei, det er en meget mislig Organisation, som finder Sted (Hør!), den Organisation, hvorefter den ærede Premierministers Omraade som Premierminister er begrændset og indskrænket, hvorimod en fiesvigff og en holsteenff Minister staae udenfor, vel i det geheime Statsraad, men uden at der i den Samling af Mænd, hvorfra de samlede og luttrede Raad til Kronen skulle udgaae, er nogen Spids eller Toppunkt. Jeg troer, at det ikke hører hverken til Heelstaten eller til Foederativstaten, men jeg veed ialfsald, at det er en meget mislig Tilstand. Jeg kunde fremhæve saadanne mange forskjelligge Betragtninger, men jeg vil ikke gjøre det. Det er kun ugerne, at man saaledes maa udtale de Befymringer og de Tvivl, som have paaatrængt sig Een. Det kan være, at det er en moralff Evang, de ærede Forslagsstillere have udøvet idetmindste over nogle af Thingets Medlemmer (Hør!), over dem, der ikke have havt nogen Andeel i selve det Skridt, der har fundet Sted; men deraf følger ikke, at man aldeles kan holde sig tilbage, og jeg har idetmindste villet udtale min Mening saameget, som jeg har gjort her, hvorved jeg troer tilstrækkeligt at have retfærdiggjort, hvorfor jeg uden mindste Tvivl stemmer for Sagens Dvergang til anden Behandling (Hør!).

Vardenfleth: Jeg troer, det vil erkjendes, at det er en noget særegen Stilling, hvori en fratraadt Minister befinder sig, naar han skal indlade sig paa en Discussion af Forhold, som i det mindste tildeels have fundet Sted i den Tid, han endnu var i Ministeriet. Jeg var derfor ogsaa meget tilbøielig til ikke at deeltage i denne Discussion. Jeg kunde overhovedet ikke udtale mig i en Retning, som

skulde vidne om nogen Mistillid til det nuværende Ministerium; dertil har jeg havt formegen Anledning til at erkjende den høje Grad af Dygtighed, som findes hos dette Ministeriums Medlemmer, og jeg har ligeledes havt riig Anledning til at anerkjende, at der ikke mangler Nogen af dem paa god Billie til at fremme det, som de ansee tjenligt for Landets Fartv. (En Stemme: Ja, de). En Adskillelse ligger overhovedet ikke i en formentlig Mangel paa Dygtighed, men i en forskjellig Opfattelse, en forskjellig Ansuelse af Forholdene (Hør!). Det er en saadan forskjellig Opfattelse af Forholdene, det er en saadan forskjellighed i Ansuelserne, som kan stille Folk ad, der sidde sammen i et Ministerium; men det er ikke af Mangel paa Dygtighed eller af Mangel paa Billie hos Ministeriets øvrige Medlemmer, at man troer ikke at kunne samarbejde med dem, fra hvem man stilles. Naar jeg altsaa tidligere havde megen Betænkkelighed ved at deeltage i en Discussion, hvis Resultat let kunde komme til at see ud som et Mistillidsvotum til Ministeriet, saa har jeg dog efter den Vending, Forhandlingerne have taget, og navnlig efter den Udtydning, der er givet den Tausshed, som hidtil har været tagttaget af de to Medlemmer, som senest ere udtraadte af Ministeriet, troet ikke længere at burde holde mig tilbage (Hør!). Uagtet de store Farer, der kunne være forbundne med denne Discussions Fremme — Farer, som allerede fra andre Sider ere paaaviste, og som jeg derfor ikke behøver gjentagende at fremhæve, men som jeg dog skal antyde, idet jeg nævner de to Alternativer, at enten Ministeriet skulde finde sig foranlediget til at trække sig tilbage, eller at Ministeriet skulde finde sig foranlediget til at tilraade Kongen at opløse Rigsdagen, to Alternativer, der begge maae ansees for høist beslagellige under vore nuværende Forhold (Hør! Nei!) — maa jeg dog paa den anden Side erkjende, at der, allerhelst da Spørgsmaalet engang er bragt paa Bane, kan være stor Betænkkelighed forbunden med at virke til at tilbageholde denne Discussion.

Det Farlige i den Stilling, hvori vi for Tiden befinde os, ligger efter min Mening ikke i de Skridt, Ministeriet har gjort, men det